

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

ŘÍJEN 2024

*Děkujeme vám všem za trpělivost s nepohodlím
v souvislosti s opravou vstupního schodiště kostela.*

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,

možná ne každý je stejného mínění jako já a možná jsem naivní, ale jsem prostě přesvědčený, že když s někým vytváříme nějaké společenství a nějak k sobě patříme, měla by mezi námi být i určitá míra otevřenosti, a tedy že si sdělujeme závažnější události, které koho z nás potkaly. Ty radostné i ty neradostné. Nenecháváme si to pro sebe, neseme to spolu.

Proto bych vám, farníkům, chtěl oznámit, pokud to ještě nevíte odjinud, že dosavadní člen naší řeholní komunity a kněz našeho řádu Ivan Hruša, v sobotu 7. září 2024 uzavřel civilní manželství. Podle církevního práva tím automaticky přestal být členem řehole a nemůže dál vykonávat kněžskou službu.

Pro vás, kteří jste do našich farností přišli až v posledních letech, vysvětlím, že Ivan nejdříve žil v hejčínské karmelitánské komunitě jako student bohosloví, pak tu působil jako kněz a v letech 1995 až 1997 byl administrátorem hejčínské a horecké farnosti. Potom odešel na studia biblistiky do zahraničí, nakonec se zaměřil na orientalistiku, konkrétně asyriologii, a žil v Německu, kde měl pro tak specializovanou vědeckou práci potřebné podmínky.

Ted' tedy udělal životní krok, který jsem zmínil. Odešel od nás. Zůstáváme Ivanovi vděční za všechno, co pro nás všechny vykonal, co jsme se díky jeho vzdělání a vstřícnosti mohli od něj naučit, co hezkého jsme s ním mohli prožít. Není toho vůbec málo. Přejeme mu, aby byl šťastný. A zároveň jeho odchod je pro nás karmelitány velká ztráta a bolest. A jistě nejen pro nás. Proto jsem se rozhodl napsat vám do Hejčínského oka tyto řádky.

Opakovaně se mi v této souvislosti z evangelia vybavuje přímá otázka Pána Ježíše apoštolům: „I vy chcete odejít?“ (Jan 6,67) Následnou Petrovu odpověď všichni dobře znáte. A já

pobízím sebe – a nyní i vás – k tomu, abychom k té vděčnosti i bolesti, jež v této souvislosti prožíváme, připojili každý i své obnovené rozhodnutí pro věrnost svému povolání: řeholnímu, manželskému, rodičovskému nebo jinému, které vnímáme, že jsme přijali. Vždyť jsme ji mnohdy Bohu nebo před Bohem i výslovně slíbili.

Duch Svatý ať nás všechny vede, spojuje a posiluje!

P. Gorazd

JMENOVÁNÍ PAVLY KAŠPAROVÉ DO PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI

Milí farníci, na žádost členů pastorační rady jsem – velmi ochotně – od 1. září 2024 do pastorační rady naší farnosti jmenoval dalšího člena, **Pavlu Kašparovou**. Na rozdíl od ostatních členů rady má Pavla ještě dvě malé děti, a tak mezi námi v radě může „hájit barvy“ mladých rodin v naší farnosti.

Pavlo, v Hejčinském oku jsme vloni v únorovém čísle představili vás a vaši rodinu delším rozhovorem. Mluvili jsme tehdy o vašich zkušenostech s církví ve Francii, kde jste delší čas bydleli. Od té doby už žijete v naší farnosti a teď jste se stala i členkou pastorační rady.

Jak dnes vidíte hejčinské farní společenství? V čem jsou jeho hezké, a naopak slabé stránky? Jaké možnosti má na dosah a nevyužívá je?

Když jsme se před třemi lety přestěhovali do Olomouce, byla jsem se podívat ve více farnostech, abych si vybrala tu nejlepší. Při tom hledání ideální farnosti jsem si

uvědomila, že neexistuje. Že ve všech farnostech je něco, co se mi líbí, a něco, co bych si dokázala představit jinak. Tak jsem si řekla, že si prostě jednu vyberu a budu se snažit, aby se pro nás ideální stala. Klíčem pro mne je zapojit se do jejího života a nebyť jen dochazečem na mši (jako jsem to kdysi dělala).

Jsem člověk společenský a potřebuji vztahy, nevyhovuje mi sedět sama v koutě. Zároveň jsem hodně ovlivněná našimi zkušenostmi z minulé farnosti, kde jsme prožili silné chvíle a kde se farnost vlastně stala naší rodinou. Farnost vidím jako živé společenství lidí, kteří se znají, mají o sebe zájem, sdílí svou víru i své životy a pomáhají si a podporují se. Chtěla bych, aby se ve farnosti všichni cítili dobře, cítili se vítaní a přijímaní. Jako u Ježíše...

V tomto ohledu se ve farnosti považuji pořád za tu „novou“. S většinou farníků se vídáme v kostele, víme o sobě, ale vůbec se neznáme a nikdy jsme spolu nemluvili. Přejde mi, že to je škoda. Právě proto jsem vděčná za společné akce, které se pořádají. Například farní guláš, farní voda, mini pouť... Jsou to příležitosti se poznat, pobýt spolu a vytvářet to pravé společenství.

Myslím, že hejčínská farnost nabízí nemálo aktivit, a to o všech asi ani nevím! (My se účastníme Cherubínka a farního kafe, s Ondráškem jsme byli vděční za setkávání maminek s dětmi a já jsem nadšená z modliteb matek. Taky máme velkou radost z dětských mší doprovázených kytarou a dalšími nástroji.) Určitě je ale ještě velká spousta toho, co by se dělat dalo. Chtěla bych všechny povzbudit, aby přicházeli s nápady, co by se jim líbilo, a nebáli se zapojit. Pojdme si spolu vytvořit ideální farnost pro nás pro všechny!

Vím, že když se zapojím, poznám se více s lidmi a sdílím se s nimi, společně něco vytváříme. Hodně mě vloni povzbudilo, jak jsme za relativně krátkou dobu s lidmi, které jsem do té doby neznala, dali dohromady mikulášskou besídku a hezky si ji užili.

Myslím, že mezi námi farníky je spousta dobré vůle. To je skvělá zpráva! Ta horší je, že je někdy těžké (obzvláště pro rodiče) skloubit všechny povinnosti a zavázat se.

Kněz v naší minulé farnosti nám říkal, že typicky (nejen) ve farnosti 20% lidí dělá 80% práce. Myslím, že ani v Hejčíně tomu není jinak. Je tady několik farníků, kteří toho dělají neuvěřitelně mnoho. Často to jsou věci, které nejsou vidět, nebo si ani neuvědomujeme, co všechno jejich práce obnáší. Bohu za ně díky! Tak nějak podobně to bude asi i s vámi, otče Gorazde – myslím, že toho děláte hodně, a my o všem ani nevíme. Možná jsem naivní snílek, ale přála bych si, abychom se v co největším počtu přidali do služby, aby každý ve farnosti měl své místo a cítil se zde jako doma, mezi svými.

Vím, že mé vidění farnosti je zkreslené, znám jenom její malou část. A těším se, že ji poznám víc! Chtěla bych nás všechny povzbudit, abychom otevřeli oči i srdce a byli všímaví a vnímaví vůči všem více či méně novým farníkům a společně si vytvořili krásnou farnost pro nás pro všechny!

Díky, Pavlo, za vaši ochotu farnosti sloužit a přeji vám i vaší rodině Boží požehnání!

P. Gorazd

ADOPCE NA DÁLKU

Milí farníci,

k začátku nového školního roku jsme dostali další dopis z Indie, pravidelnou výroční zprávu, kterou pro organizaci „Adopce na dálku“ vypracovává škola, na které studuje **Joe Isaiah Lopes**, podporovaný finančně už několik let naší farností. Zpráva poskytuje docela podrobný přehled o tom, co se Joe Isaiah na univerzitě učí a jak mu to jde.

V prvním ročníku svého univerzitního studia absolvoval předměty jako angličtinu, podnikání, statistiku, ale i environmentální studia a účetnictví, z nichž právě účetnictví se stalo jeho nejoblíbenějším předmětem. Všechny předměty ho připravují na jeho vysněnou práci inženýra. V jednotlivých předmětech získal celkově dobré známky.

Bohužel dopis obsahuje i jednu smutnou zprávu. Joeův tatínek totiž utrpěl paralytický záchvat, a i když se pomalu se zotavuje, stále potřebuje pomoci s chůzí. Rodina za jeho zotavení také utratila spoustu peněz. Tímto tedy prosíme o modlitbu za něj i za celou širší rodinu. Sám Joe je v pořádku a na univerzitě by měl studovat ještě dva roky.

Zpracovala Kačka Chlupová

LIKVIDACE LEPRY – PODĚKOVÁNÍ

V září hejčínská farnost poslala na konto Likvidace lepry jako každý rok 6 000 Kč. Dostali jsme děkovný dopis, který otiskujeme v plném znění.

V Praze dne 1. října 2024

Vážený pane faráři, milí bratři a sestry v Kristu, velice Vás zdravím a děkuji za finanční dar ve prospěch díla Likvidace lepry. Přestože v dnešní době je již známa účinná léč-

ba malomocenství, lepra je stále rozšířená v zemích Afriky, jihovýchodní Asie a Latinské Ameriky. Důsledkem této nemoci není jen fyzické utrpení, ale často i společenské vyloučení. To přináší často s sebou také chudobu a nemožnost uživit sebe i rodinu.

V naší zemi skončily prázdniny a začíná školní rok. Základní vzdělání je u nás povinné a zdarma. Je však mnohem více zemí, kde by děti do školy chodit chtěly, ale z mnoha důvodů nemohou. Kromě jiného z výše zmiňovaného důvodu sociálního vyloučení. Váš dar tak pomáhá nejen samotným nemocným, ale i jejich rodinám vymanit se z tohoto stigmatu. Za všechny uvádím příklad nemocnice sv. Josefa v indickém Phulpahari, která byla kompletně vybudována z darů českých dárců. Při této nemocnici byla zřízena zdravotnická škola pro dívky z místních vyloučených lokalit, které zde po absolvování nezřídka zůstávají pracovat. Tím pomáhají nejen nemocným, ale i finančně své rodině.

Vaše pomoc vzdáleným sestrám a bratřím je o to cennější v situaci, kdy se mnozí z našich podporovatelů, a možná i z Vašeho okolí, potýkají s následky katastrofálních povodní. Přes všechna ta trápení přeji nám všem radost z toho, že svou podporou a úsilím máme účast na velkém dobru. Kéž Vám Pán Bůh odplatí za Vaši dobrotu.

Upřímně zdraví a žehná

Mons. Jan Balík
prezident Likvidace lepry

BOHEM OBDAROVANÍ DÁRCI

*Manželé **Lenka a Vítězslav Klopcovi** patří k mnoha dobrodincům hejčínského kostela. Líbí se vám vyčištěné lavice, opatřené novým ochranným nátěrem? Poděkujte právě těmto manželům! Za svoji práci si nevzali žádnou odměnu – a Pán Bůh je obdařil podle svého, jak sami o tom svědčí...*

Poznejme blíže další dva hejčínské farníky v následujícím rozhovoru.

Nejprve nám řekněte, odkud jste se v Hejčíně vzali.

Lenka: Já jsem rodilá Olomoučanka, dítě ze sídliště v Neředíně a jelikož pocházím z nevěřící rodiny, tak jsem jako „Husákovo dítě“ o Bohu nikdy neslyšela. Až má starší sestra na vysoké škole díky spolužačce, s kterou jela na Taizé do Prahy v roce 1990, uvěřila a domů přinesla noviny, kde se psalo o dětech, kterým se v Medžugorji zjevuje Panna Maria. Tak to byly pro mě první impulsy k zamyšlení, že asi není jen pozemský svět, protože si to ty děti přece nemohly vymyslet. A v roce 1991 jsem už jako konvertitka začala chodit na přípravu na křest ke Sv. Michalovi a v dubnu roku 1992 při vigilii Bílé soboty jsem tam přijala hned tři svátosti: křest, první svaté přijímání a biřmování. Tehdy farnost sv. Michala měli ve správě dominikáni.

Vít'a: Já jsem se narodil v Ostravě, dětství prožil v Místku. Pak se naši přestěhovali na Jižní Moravu do Bzence, kde jsem poslední rok chodil na základku. Na střední škole dopravní v Břeclavi, hned po revoluci, mě k víře přivedl spolužák Tonda z Kyjova, díky němuž jsem se ocitl v Olomouci, když mi mís-

to vojny našel „civilku u Sv. Michala“. Tehdy tam byl farářem dominikán Sávio, se kterým se Tonda osobně znal. Ještě předtím jsem byl chvíli v Bojkovicích na faře. Sloužil tam otec Antonín Bělík. Jeho přívětivý přístup k lidem a smysl pro legraci byly pro mě velkým povzbuzením. Tam jsem objevil, co to znamená sloužit ostatním.

Lenka: Jak jsem chodila na přípravu na křest, tak na faře přes naši místnost, kde příprava probíhala, často Vít'a procházel, protože ve vedlejší místnosti bydlel. Takže nešlo si ho nevšimnout. Už tehdy mi padl do oka, ale vždy prošel, aniž by se na kohokoliv podíval. Krátce po mém křtu u Sv. Michala pod vedením dominikána otce Hieronima vzniklo společenství mladých, které se jmenovalo *Zbytek Izraele*, kam jsem začala chodit. Můžu říci, že pro mě bylo společenství v té době, kdy jsem měla 18 let, velice důležité a potřebné, protože jsem se po křtu pohybující se mezi nevěřícími cítila jako neplavec hozený do moře a spolčo bylo mým záchranným kruhem. A to jsem ještě netušila, že do *Zbytku Izraele* bude chodit i Vít'a...

Vít'a: Během civilky jako kostelník a ministrant si nebylo možné nevšimnout spousty dívek, co chodily k Michalovi do kostela a na faru. Trochu mi v tom nasměrování pomohla naše společná přítelkyně Petra. Takže mě jedno z těch děvčat zaujalo natolik, že jsem nakonec zjistil, že s Lenkou chodím. Během tří zamilovaných let jsme měli možnost se poznat jak na vandrech, tak při práci, kdy jsem pro nás budoval podkrovní byt na faře, protože jsem chtěl v Olomouci zůstat. Na svátek sv. Víta jsme se v roce 1996 u Sv. Michala odevzdali jeden druhému a před Vánoci roku 1997 se nám narodil syn Filip a v roce 2000 syn Kryštof. Takže v této době jsme s dětmi prožívali krásná a požehnaná léta na faře sv. Michala. Odměnou za výstup do podkroví po 99 schodech nám byl úchvatný výhled na Olomouc a Michalské kupole. Od roku 2016 jsme pět let bydleli v bytě na Kosinově ulici, tak jsme chodili do kostela Panny Marie Sněžné, ale někdy i k dominikánům. Teď už přes dva roky bydlíme v Řepčíně.

Vzhledem k firmě, kterou provozujete – co všechno jste vystudovali? A jak jste se ke stávající práci dostali? Co vlastně všechno děláte?

Víťa: Jak jsem říkal, vystudoval jsem dopravní průmyslovku. Po civilce jsem chvíli pracoval v Matici cyrilometodějské. Potom v Olmě. Zjistil jsem, že mě baví ovlivňovat výsledky mé práce a rozhodovat, co budu dělat. Proto jsem si koncem roku 1997 založil volnou živnost, doplnil si za tři týdny potřebné vzdělání pro získání živnosti pro tesařství, truhlářství a podlahářství. Nyní obchodujeme s dřevěnými podlahami a ostatními materiály souvisejícími s přípravou podkladu, samotnou realizací pokládky a povrchovou úpravu dřevěných podlah vč. jejich údržby. Půjčujeme brusky na podlahy i stroj k čištění podlah jak v interiéru, tak na venkovní terasy a také dřevěné podlahy pokládáme i renovujeme.

Lenka: Já mám střední ekonomickou školu, což se mi hodí, protože dělám ve firmě i účetnictví. Po škole jsem pracovala na Okresním soudě, ale když jsem se tam po mateřské dovolené vrátila, bývaly děti často nemocné, což nebylo příjemné jak pro mě, tak pro mé kolegyně, a tak mi Víťa navrhl, jestli nechci pracovat s ním ve firmě, což byl dobrý nápad, i když ne vždy to pro nás bylo lehké.

Hejčínský kostel získal díky restauraci kostelních lavic nejen na kráse, ale významně se prodloužila i životnost těchto lavic. Co vás vedlo k tomu, že naší farnosti věnujete jako dar svoji práci i materiál? Není to zrovna malá troška do mlýna...

Lenka: Jelikož každé zaměstnání s sebou nese nějaké „poštižení“, tak když jsme začali chodit do hejčínského kostela, nešlo si nevšimnout, jak moc je podlaha v lavicích vyprahlá a potřebuje – řečeno podlahářským slangem – dosytit. Protože s Víťou chodíme na mše skoro každý den, a tak při každém pokleknutí a sklonění hlavy k modlitbě ta klekátko a podlahu vidíme a vnímáme. Až mě to často rozptylovalo. Možná se to, co

teď řeknu, bude někomu zdát až úsměvné, ale prostě zmocnila se mě a přemohla mě touha podlahu očistit a naolejovat, a to tak, že se mi o tom i dokonce v noci zdálo, což mně se teda sny zdají jen výjimečně... A tak jsem se skoro nemohla dočkat až bude teplé počasí, což je ke schnutí oleje potřeba. Jako by ten popud nešel jen ze mě, ale s přidanou hodnotou skrze mě. Věděla jsem, že to chci dělat zdarma, měla jsem spíš opačný pocit, že je pro mě darem to, že lavice můžu natírat, protože mě to i baví. Vít'a mi přislíbil pomoc, což na úplném začátku viděl jinak, ale z lásky ke mně mě v tom nechtěl nechat. A opravdu se stalo to, že my jsme byli Bohem obdarováni!

A jak jsme byli obdarováni? Představte si, že jste sami dva v tichu jen s Pánem Ježíšem v kostele. Jeden jde s kbelíky do jedné řady lavic a druhý do druhé. Každý kleknete na kolena, máčíte podlahu čistícím přípravkem a rýžákem ji drhnete. Špíny je opravdu hodně, je jak blátíčko. Vy špínu sbíráte do hadry a mácháte v druhém kbelíku. Posunete se o kousek a děláte tam to samé. A pak z ničeho nic vám kanou slzy jak hrachy. Uvědomíte si, jeden i druhý, že nám tato „práce“ byla Bohem daná milost. Že to nutkání lavice očistit bylo opravdu Božím voláním. Protože jsme potřebovali takto viditelně a hmatatelně pocítit své očistění před Pánem od všeho zlého, co jsme tomu druhému napáchali, jak jsme ho zranili, zradili, a i ten druhý vidí, že to stejné prožívá i on. Že už si nemáme navzájem nic špatného připomínat. Že vše bylo odpuštěno, opláchnuto a spláchnuto.

A pak po hodině, kdy máte očistěny dvě lavice, jdete s kbelíkem té špíny kolem svatostánku, pokleknete s uvědoměním si velké vděčnosti za jeho milosrdenství a špínu vyléváte a napouštíte vodu čistou a opět poklekáte s úctou před Pánem a pokračujete v očistě.

Naše manželství prošlo před pár lety velkou krizí, kdy nás nutné světské budování od Boha vzdalovalo a i my dva s Vítou jsme se od sebe odvraceli. Já jsem dokonce na krátký čas nedokázala v Boha věřit. Díky společenství – evangelizační buňce, do které jsem díky pozvání kamarádky Petry začala chodit

a nyní do ní s Víťou už chodíme oba a teď i vedeme, jsem znovu Pána našla.

V tom krizovém období jsme si s Víťou navzájem velice ublížili a naše manželství bylo na úplném dně. Rozhodli jsme se ale v manželství setrvat a Bůh nás začal proměňovat. Víťa, který chodil jen o svátcích na mši svatou, se rozhodl chodit na mši denně a já se snažím ho následovat. Vidíme, jak moc nás to nese.

Tak, jak naše slzy byly osušeny, tak i lavice oschly a my jsme je mohli natřít. Stejně jako Pán nás léčí. Napřed jednou, kdy se olej úplně vstřebal, tak jako my jsme byli po Bohu a naší vzájemné lásce vyprahlí, takže na povrchu nic nezůstalo a bylo třeba druhý nátěr. Ten už dřevo dosytil, ale zátěž lavic i života je veliká, a proto jsme lavice natřeli ještě potřetí, čímž jsme jim dali pečeť na snad dalších 5–10 let při dobré údržbě, a my sami jsme se takto zacelili a opět snad na víc než 5–10 let manželským slibem v kapli Panny Marie zpečetili svátost manželství, bez které, pokud bychom žili jen „na hromádce“, bychom naše manželství znovu nenastartovali.

Vraťme se ještě k první otázce: Proč jste zakotvili právě v hejčínské farnosti?

Víťa: Začali jsme sem chodit nejen proto, že máme kostel pět minut pěšky od domu. Zjistili jsme, že nám i hodně vyhovuje čas začátku mší svatých ve všední den. A pak jsme poznali, že nás velice oslovují myšlenky z kázání jak otce Gorazda, tak i otce Melichara.

Je něco, co vám ve farnosti schází, co byste viděli jako užitečné změnit či někam posunout?

Lenka: Nic mě nenapadá. I když teď jsem si vzpomněla, že jsme s Víťou byli v srpnu na Svatém Kopečku, kde v rámci odpuštěkových slavností náš otec Gorazd měl zábavnou, ale i poučnou přednášku *O humoru v křesťanství*. Přednáška posluchače dost pobavila, tak bych se přimlouvala, zda by ji otec

Gorazd mohl přednést i v naší farnosti, třeba v rámci exercicií nebo někdy v neděli po mši svaté. Otec Gorazd při mších na nás s úsměvem trochu šetří, tak by si to touto přednáškou mohl třeba „vyzehlit“... Přednáška byla opravdu skvělá, tak věřím, pokud se uskuteční, že budete všichni pobaveni.

Čím byste ze své cesty víry mohli povzbudit jiné?

Víťa: Prožil jsem si období konverze, odpadu od víry a zno-
vuobrácení. Co mě nejvíce posiluje a proměňuje, je denní přijí-
mání Pána Ježíše a účast ve společenství evangelizačních bu-
něk. Chtěl bych vás povzbudit k tomu, abyste pokud to jen jde,
přicházeli na mši svatou i ve všední dny.

Lenka: Když se zpětně na vývoj své víry podívám, tak jsem
prožila krásná léta, když jsem v Pána uvěřila, ale moc jsem se
ve víře nevzdělávala a neprohlubovala ji a navíc jsem dávala
přednost práci, víra mi zevšedněla. V době covidu a ani pak mi
nechyběla účast na mši svaté, a tak se ani nedivím, že jsem ne-
byla napojena na Pána. A tím, že jsem žila bez svátostí a v hří-
chu, přestala jsem v Boha věřit. Takže souhlasím s Víťou. Mše
svatá a přijímání Eucharistie nejlépe každý den je pro mě no-
vým poznáním a vidím, jak moc to mění můj život a vztah k Pá-
nu. Mám pocit že za tu dobu, co tady na mše svaté přes týden
chodíme, nás tu přibylo, z čehož mám radost. Také sdílení se
o víře s přáteli ve společenství je pro mě cenné a povzbudivé.

Jistě máte nějaké koníčky, zájmy. Které to jsou a máte na ně, s ohledem na svoji náročnou práci, vůbec čas? Jak re- laxujete?

Lenka: Miluji umění, květiny, přírodu, ráda chodím na pěší
poutě – putování přírodou v menším počtu lidí, což s Víťou
nebo kamarádkou občas chodíme. Těším se, jak si zrenovuji
staré židle, ale na to už několik let právě čas nemám. Naštěstí
mě má práce baví a naplňuje, takže mi nevádí, že mi bere nej-
víc času. Ale musím se v ní korigovat, abych ji neupřednostňo-
vala nade vším.

Vít'a: Mám rád pobyt v přírodě. V poslední době po zbudování nového domu jsem objevil kouzlo dobrého jídla, které s láskou připravuji nejen pro Lenku, ale i pro návštěvy u nás. Rád taky čtu a cestuji (putuji) na poutní místa. Teď budeme mít s Lenkou možnost pobýt v klášteře v Kostelním Vydří, tímto ještě jednou děkujeme za krásný dárek od farníků.

Dvě z oblíbených otázek – spojuji v jednu: Kteří svatí vás v životě inspirují a je nějaká kniha, k níž se rádi vracíte?

Lenka: Ze svatých mi jsou blízcí a v určitých etapách v životě mě doprovázeli např. sv. Faustina, sv. Terezie z Lisieux, sv. Otec Pio. Ale v zásadních okamžicích života je mou průvodkyní Panna Maria. Ona je se mnou pořád. Co se týče knih, tak u mě je to špatné, protože už u čtvrté stránky začnu klimbat a tak se vracím vlastně pořád na to samé místo.

Vít'a: Jako bířmovací jméno jsem si zvolil sv. Františka, jeho skromnost mě inspiruje. Také dvě čisté duše, sv. Terezie z Lisieux a sv. Faustina Kowalská, mě vedou blíže k Bohu. Těším se na společenství s nimi v příštím týdnu, kdy mají svátek (úterý, pátek, sobota). Rád čtu, tak bych určitě doporučil životopisy těchto čistých duší. Další knihu, která mě oslovila, dostala Lenka dárkem od naší farní knihovnice Majky. Napsala ji vizionářka Mirjana Soldo z Medžugorje pod názvem *Moje srdce zvíťazí*. Během četby jsem si uvědomil, jak krutý byl komunismus vůči věřícím v Krista, a taky, jak velmi nás Panna Maria miluje.

Na závěr váš vzkaz našim čtenářům a vůbec všem hejčínským farníkům...

Lenka: Jsem moc ráda, že jste nás přijali do farnosti. Že jsme tu našli i nové přátele. Byla jsem potěšena, že jsem zde potkala i známé tváře z dřívějšího společenství Zbytku Izraele, z buněk, některé z farnosti u Sv. Michala i od Panny Marie Sněžné. Přišli jsme s Vít'ou na to, že nás ohromuje to, že ať kamkoli třeba i za hranice vyjedeme, tak nás Pán neuvěřitelně všechny spojuje. Že téměř všude můžeme jít na mši svatou a můžeme přijít-

mat Eucharistii a společně mši svatou slavit s lidmi, které jsme nikdy neviděli, neznáme je, ale jsme jedno tělo.

Víta: Všem manželům bych chtěl dodat odvalu a povzbuzení ve slibu a ve svátosti, kterou jste si vzájemně dali. Přijďte i ve všední dny na mši svatou. Myslím, že nejen otec Gorazd s otcem Melicharem budou rádi za větší společenství u slavení eucharistie. Krom toho, myšlenky z jejich kázání vás povzbudí ve vaší víře a růstu v duchovním životě.

Děkuji za rozhovor a mimořádné svědectví vaší víry a manželského soužití. Pán Bůh žehnej celé rodině a také práci, kterou i pro něho s láskou děláte!

Připravil Daniel Dehner

POVÍDÁNÍ MEZI KAPKAMI DEŠŤE

Letošní akce „Chlapi sobě“ se uskutečnila zhruba o měsíc dříve než před rokem, a to již v září, a pro velký úspěch opět v penzionu u Rotterů v obci Dolní Moravice, malebném to kraji rýmařovském. A stejně jako v roce minulém nás doprovázel (a bděl nad našimi dobrými mravy) otec Melichar.

Sestava byla tentokrát komorní, v celkovém počtu sedmi účastníků. Některým našim kamarádům zhatila účast očekávaná povodeň, která nakonec opravdu přišla, byť naštěstí s menšími následky pro Olomouc a bezprostřední okolí. Do Dolní Moravice jsme odjížděli za mírného, ale trvalého deště v pátek, a vraceli se za slunečného nedělního odpoledne. Povodňová vlna přišla až z neděle na pondělí.

Nadpis příspěvku jsem si zcela nechtěně vypůjčil z obdobného názvu slavného filmu režiséra Karla Kachyni (původně měl jen evokovat deštivou atmosféru), ale kupodivu i obsahově se hodí tematicky k našemu víkendů, neboť jsme ve třech přednáškách a následných diskusích sledovali a prožívali životní

příběh proroka Eliáše, jeho vítězství i pády, vzlety srdce i utrpení, radosti i bolesti. Na tomto místě je třeba velmi poděkovat otci Melicharovi za mimořádně dobře a poutavě připravený program a přednášky.

Akce „Chlapi sobě“ je pořádána skoro již 30 let a prakticky po celou dobu je jejím neúnavným organizátorem pan Jiří Hubička – a sluší se mu poděkovat za další vydařenou akci. A pokud se za rok zase sejdem, osobně se těším opět na všechny kamarády a známé tváře, stejně jako na program, který obohacuje a oživuje náš duchovní život, poznamenaný každodenními pozemskými, a někdy i velmi vážnými starostmi.

Jaroslav Hut

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU

V neděli 29. září při mši svaté v Horce nad Moravou jsme poděkovali Bohu za letošní úrodu. Kostel byl již od pátku vyzdoben krásnými plody z letošní úrody z polí i zahrad. Při nedělní mši svaté děti nesly dary z úrody v obětním průvodu spolu

s hostiemi a vínem ke slavení eucharistie. Na závěr bohoslužby pak otec Melichar dary letošní úrody požehnal.

KE GAZDOVU KŘÍŽI

Na den svatého Václava v 17 hodin i letos skupinka horeckých farníků putovala ke Gazdovu kříži v polích za vesnicí směrem na Skrbeň. Každoročně se u kříže modlíme za naši vlast. Pobízí nás k tomu nejen svátek sv. Václava, ale i skutečnost, že kříž byl zbudován a posvěcen v listopadu roku 1938, kdy naše republika prožívala veliké ohrožení ze strany Německé říše.

Letos jsme si proto u kříže četli také *Modlitbu za pravdu*, kterou napsal Karel Čapek dne 25. 9. 1938. Mohli jsme vnímat, že je v současnosti přinejmenším stejně aktuální jako v době, kdy ji Karel Čapek napsal.

Modlitba začíná takto: „*Bože, který jsi stvořil národy a všem jsi vdechl touhu žít ve cti, zbav dnešní svět toho nejhoršího: lži. Lži, která podpírá a připravuje násilí a učí lidi nenávidět se navzájem. Lži, která otravuje národy...*“

NÁPOVĚDA: ESCHÉ, ROOD	JHOAME- RICKÝ PTÁK	UMRLE	INDICKÝ FILM	DRŽADLO (NÁREČNĚ)		ČERVENO- ŽLUTA BARVA	ZÁZRAK	SLOVENSKY JINDE	OZDOBA MUŽE
ZPÁTEČNÍK					OBDIV (KNIŽNĚ)				
VOLEBNÍ SCHRÁNKA					DOMÁCKY RINALDO ANGL. KRUCIFIX				
ZNAČKA KILOTUNY			TAJENKA 4						
AKADEMIE VĚD				OSOBNÍ ZÁJMENO HORA V KARPA- TECH			SNÍŽENÝ TÓN NĚMECKY JASAN		
POBÍDKA TAHOUNŮ (NÁREČNĚ)			TAJENKA 1					KANADSKÝ SOB	
		PLATIDLO ANGLIE	INICIAÁLY HERCE DEYLA TAJENKA 3			SPORTOVNÍ ZKRATKA KANTORKA (SLANG.)			
	PSYCHOT- ROPNÍ LÁTKA KULEČNÍ- KOVÁ HRA				SOUČÁSTI HRNCE				TAJENKA 2
NÁPOJ Z CHMELE					ŽIŽALA DOMÁCKY OLGA				
TA I ONA				OBCHODNÍ AKADEMIE NÁZEV HLÁSKY			EVROPAN OLYMPIJSKÉ HRY		
ROZSUDEK						ČÍSLOVKA			
CIZÍ ŽENSKÉ JMENO						HUTNÍ ZÁVOD S PECEMI			

Řešení křížovky najdete na straně 22.

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci,

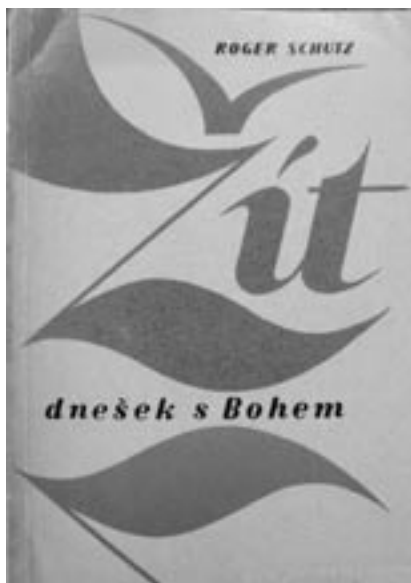
všechno stvoření, které potřebuje k životu světlo, světlo vyhledává a přitahuje ho, nemůže bez něho existovat, např. hmyz nebo člověk. Ten ve tmě nespouští oči z rozsvíceného okna v dálce, hledí jen tak do ohně nebo na hvězdy na noční obloze, tedy na světlo ve všech podobách. Stejně tak nás lidi přitahují ideály. Ideály krásy vnější, ale také krásy vnitřní, duchovní. Jedním velkým ideálem je i jednota Božího lidu. Moc dobře o tom píše Roger Schutz, ve své knize *Žít dnešek s Bohem*, která mě oslovila a kterou vám nabízím.

Roger Schutz

Žít dnešek s Bohem

Vyšehrad 1970, 86 stran

Útlá omšelá knížka vydaná v roce 1970 se stále aktuálním obsahem. Jako by byla napsána dnes. Bratra Rogera Schutze (1915–2005) není třeba příliš představovat. Stačí zmínit, že je zakladatelem komunity v Taizé, budované už od čtyřicátých let minulého století a stále hojně navštěvované zvláště mladými lidmi všeho vyznání i nevěřícími. Všem se minimálně vybaví krásné meditační zpěvy, které se

z tohoto místa rozšířily a jsou zpívány po celém světě. Bratr Roger přemýšlí nad rozdělením křesťanského lidu do tolika skupin, které se „navzájem číhavě pozorují“ a lpí na své pravdě. Na myšlence sjednocení křesťanů vyrostlo duchovní centrum v Taizé. Otec

Roger považuje rozdělení konfesí za velkou překážku pro přijetí evangelia celým světem. V této knize nabízí své moudré životem nashromážděné poznání o křesťanském životě, který sám o sobě může svědčit o víře a oslovovat. Týká se to tedy každého z nás každý den, aniž bychom to chtěli dělat záměrně s cílem působit na své okolí. Se zkušenostmi 28 let trvající komunity Taizé se bratr Roger také otevřeně vyslovuje k tématu života křesťana v napětí mezi církví a světem nebo celibátu a manželství, společnému vlastnictví (v komunitě) a dalším tématům.

UKÁZKY Z KNIHY:

Když si uvědomíme, jak ohromné jsou masy nevěřících, které jsou proniknuty smýšlením vysloveně nepřátelským proti všem, kdo se hlásí ke Kristu, pochopíme, jak naléhavě potřebné je naše sjednocení. (...)

Že jsme děti jednoho Otce a věrní témuž Kristu, můžeme světu dokázat jen viditelnou jednotou. Hledáme-li tuto viditelnou jednotu křesťanů, jsme poslušní Kristovy vůle, kterou vyjádřil poslední modlitbou „aby všichni jedno byli a tak, aby svět uvěřil“ (Jan 17,20–21).

Každé naše konání, každá modlitba ať jsou ve znamení Boží trpělivosti. Víme, že cesty Boží nejsou cesty naše. Víme také, že chceme-li je objevit, je trpělivost při ekumenickém dialogu ctností nejpotřebnější. Není lidsky myslitelné, že by se naše rozdělení, které už trvá celá staletí, vyřešilo okamžitě. Bylo by potřeba takového zvratu, že si to lidský duch ani nedovede představit. Boží je dílo, my jsme jeho dělníci. Žádá se od nás, abychom práci i modlitbu vykonávali vytrvale a věrně.

V měsíci říjnu se připomíná modlitba růžence. Chtěla bych vás, stejně tak jako sebe, povzbudit k soustředěné modlitbě slovy Panny Marie z poselství vyslovených na hoře Zvir v blízkosti obce Litmanová:

Na otázku, proč vždy doporučuje modlit se růženec, P. Maria odpověděla, že růženec je její modlitba a ona je nejen Neposkvrněná Čistota, ale i Královna růžence. Kdo se modlí růženec, tím si vyprošuje všechny milosti. (23. 12. 1990)

J. Babjak: *Zostávam na tejto hore prítomná*, 2024, str. 188

„Moji milovaní, chtěla bych, abychom v této době byli zvlášť spojeni v modlitbě. Pust'te do vaší modlitby Ducha Svatého. Ani nevíte, kolik zvláštních milostí vaší duši přinese rozjímání nad tajemstvími růžence. Prosím, modlete se společně tuto modlitbu za obrácení hříšníků.“ (3. 10. 1993)

Tamtéž, str. 207

... a z poselství Panny Marie v Medžugorji:

„Modlete se, abyste byli apoštoly Božího světla v tomto čase temnoty a beznaděje. Je to čas zkoušky. S růžencem v ruce a s láskou v srdci se vydejte na cestu se mnou.“ (2. 3. 2012)

M. Soldo: *Moje srdce zvítězí*, 2018, str. 354

K hlubšímu prožití modlitby nám mohou pomoci myšlenky světců sestavené jako krátká rozjímání k jednotlivým desátkům růžence. Můžete se modlit se sv. Klárou a sv. Františkem z Assisi – XS 133, sv. Dominikem – XS 132, sv. Janem od Kříže – XS 130, sv. Janem Pavlem II. – XS 131 nebo *Růženec s obrázky* – XS 128. (XS – řada malých brožur ve spodní části knihovny)

knihovnice Marie

* * *

Řešení křížovky ze str. 19: Bože, vrať světlu pravdu! (Závěr Čapkovy Modlitby za pravdu)

POZVÁNÍ PRO MLÁDEŽ NEJEN Z HORKY NAD MORAVOU

Ahoj, zveme tě na společenství **T-klub pro mládež ve věku 11–16 let**. Scházíme se jednou za čtrnáct dní v pátek v 18 hodin ve farní místnosti v Horce nad Moravou.

Nejbližší termíny jsou **18. říjen a 1. listopad**.

Letos se zaměříme na Lukášovo evangelium. Čeká tě spousta zajímavých her, výlety a hlavně věřící parta kamarádů. Těšíme se na tebe!

Kontakty: tklub22@gmail.com, tel. 723 162 450.

SMĚJEME SE S REDAKČNÍ RADOU

Čekání na úklid kostela...

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

HEJČÍN:

ZMĚNY BOHOSLUŽEB: Mimořádně **bude** mše svatá **v úterý 15. října v 17.30 hodin**, protože je svátek sv. Terezie od Ježíše. V Hejčíně **nebude** mše svatá **v pondělí 21. října**. **V pondělí 28. října** (je státní svátek) **bude** mše svatá mimořádně ráno **v 8 hodin**, protože večer v 17 hodin bude v kostele koncert.

Každý pátek po skončení večerní mše svaté je v hejčínském kostele příležitost do 21 hodin k **tiché adoraci**. V pátek 11. října od 20.15 hodin budou do adorace vkládány **modlitby za farnost**. V pátek 1. listopadu od 20 do 21 hodin bude **večer chval**.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: coufalova.vera@seznam.cz.

Rozvrh vyučování náboženství v hejčínském kostele (místnost nad sakristií):

1. a 2. třída – středa 16 až 17 hodin. Učí Eliška Kubešová, e-mail: eliska.kubesova@seznam.cz.

Příprava na první svaté přijímání (3. třída) – čtvrtek 16 až 17 hodin. Učí Marcela Koupilová, e-mail: marcela.koupilova@seznam.cz.

4. a 5. třída (*ti, kteří už chodí ke svatému přijímání*) – čtvrtek 15 až 15.45 hodin. Učí Marcela Koupilová (kontakt viz výše).

6. a 7. třída – středa 14.45 až 15.30 hodin. Učí P. Gorazd, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz.

8. a 9. třída – úterý 16 až 16.45 hodin (případně lze chodit do středeční skupiny nebo místo úterý ve středu). Učí P. Gorazd (kontakt viz výše).

Říjen je tradičně **měsícem modlitby svatého růžence**. Připomínáme, že společná modlitba růžence v našich farnostech začíná vždy půl hodiny přede mší svatou.

Modlitba Růžencec 24 hodin začne v neděli 6. října od 18 hodin mší svatou v kostele dominikánů. Více informací najdete na <https://ruzenec24.op.cz>. Letošnímu ročníku *Modlitby růžence 24 hodin* bude předcházet mariánské prosebné procesí, které bude zahájeno v 17 hodin v katedrále sv. Václava, odkud se průvod vydá cestou ke kostelu Neposkvrněného Početí Panny Marie, kde bude následně sloužena slavnostní mše svatá.

Setkání ekonomické rady farnosti Hejčín se uskuteční ve středu 9. října.

Mše svatá za dobrodince opravy hejčínských varhan bude v pátek 11. října v 17.30 hodin. Další pak v sobotu 16. listopadu v 8 hodin.

Farní spoření se uskuteční při bohoslužbách v neděli 13. října.

Potravinová sbírka **Krajíc chleba pro chudé** proběhne v neděli 13. října. Charita potřebuje především rýži, brambory, luštěniny, těstoviny, mouku, cibuli, polévkové koření, sůl, pepř, olej, ocet, čaj, kávu, cukr, sirup, paštiky a jiné konzervy či dle dohody další potraviny (mrkev, celer, česnek, vejce a jiné).

Pondělí 14. října je **výročním dnem biskupského svěcení (2017) Mons. Antonína Baslera a Mons. Josefa Nuzíka**. Pamatujme na ně i celou olomouckou arcidiecézi ve svých modlitbách.

Den modliteb za misie (misijní neděle) bude 20. října. **Sbírka** při všech bohoslužbách v ten den bude věnována **na misie**.

Úklid kostela proběhne v úterý 22. října od 16.30 hodin. Pokud můžete přijít, budete vítáni.

Odpustky pro duše v očistci je možno získat i letos mimořádně již ve dnech od 25. října do 1. listopadu a pak v obvyklém termínu od 1. do 8. listopadu. Při splnění tří obvyklých podmínek – svatá zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce – lze denně získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé. V ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné. K získání plnomocných odpustků je zároveň nutné hluboké obrácení a nemít zalíbení v žádném hříchu, jinak jsou odpustky pouze částečné.

V noci ze soboty 26. října na neděli 27. října proběhne **změna letního času na zimní. Ve 3.00 hodiny se posouvá čas o hodinu zpět, tedy na 2.00 hodiny.** Budeme spát o hodinu déle!

V pondělí 28. října (je státní svátek) bude **mše svatá mimořádně ráno v 8 hodin.**

Večer v 17 hodin bude v kostele **koncert smíšeného pěveckého sboru z Nymburka *Vox nymburgensis*.** Srdečně vás zveme!

Návštěva nemocných před prvním pátkem v měsíci proběhne ve čtvrtek 31. října, další pak ve čtvrtek 5. prosince.

V pátek 1. listopadu je **slavnost Všech svatých.** Po mši svaté následuje jako obvykle tichá adorace do 20 hodin. Během ní a při následujícím večeru chval (do 21 hodin) bude možnost

vytáhnout si lísteček se světcem a s ním spojeným úmyslem na další rok.

Sbírka při bohoslužbách v neděli 3. listopadu bude věnována **na Charitu**.

V neděli 3. listopadu bude **mše svatá** v 10 hodin **více zaměřená na rodiny s dětmi**. Dalším termínem je neděle 8. prosince.

Setkání pastorační rady farnosti Hejčín se uskuteční ve středu 6. listopadu.

V sakristii hejčínského kostela, nejlépe po mši svaté, je možné zapisovat **úmysly mší svatých do konce roku 2024**.

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Výuka náboženství na Základní škole v Horce nad Moravou v tomto školním roce nebude. Děti musejí dojíždět do Hejčína.

V neděli 13. října bude **sbírka** při bohoslužbě věnována **na opravu krovu**.

Den modliteb za misie (misijní neděle) bude 20. října. **Sbírka** při mši svaté bude věnována **na misie**.

Na první pátek 1. listopadu bude **příležitost ke svátosti smíření** od 15.45 hodin do mše svaté a také podle potřeby i po mši svaté.

V neděli 3. listopadu bude **mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi**.

V neděli 3. listopadu bude v 15 hodin na hřbitově v Horce nad Moravou **pobožnost za zemřelé**.

Setkání pastorační rady farnosti Horka nad Moravou bude v úterý 5. listopadu.

* * *

KŘELOV:

Pastorační rada farnosti Křelov se sejde v pondělí 7. října.

V neděli 20. října proběhne v Křelově **dětská bohoslužba** a po ní **farní kafe**.

* * *

JINÉ POZVÁNKY:

Kašpárkova říše zve na zahájení sezóny v neděli 27. října v 15 hodin na pohádku *O pejskovi a kočičce*. V neděli 3. listopadu v 15 hodin bude premiéra se zaměřením na hudbu. Děti uvidí, na počest letošního výročí skladatele Bedřich Smetany, pro ně upravenou verzi *Prodané nevěsty* a ve druhé půlce představení si projdou trampoty mládence podle písničky *Když jsem já sloužil*.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín,
Horka nad Moravou a Křelov.

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1,
779 00 Olomouc 9,

tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,

internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner,
Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2024.

Příští číslo: 3. listopadu 2024, redakční uzávěrka: 23. října 2024.